



..et lite Sene-gal

09.12.2016

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com

Julebrev

Nå nærmer det seg jul. Da vi bodde i Mali måtte pastoren, uka før julaften, minne menigheten om at om en uke måtte vi alle huske at det var jul. Det føles litt sånn her også. Det er lite som minner om norske juletradisjoner i alle fall, så vi minner hverandre på at vi må pynte litt med røde duker i det minste. Ellers kommer både foreldrene til Møyfrid og Kristian nedover og feirer med oss, så vi satser ganske mye på de har med litt pinnekjøtt og pepperkaker i kofferten☺ Nå kommer det litt av en overgang, for nå skal vi dele litt tanker om penger. Siden mange (meg selv inkludert) snakker mye om pengejag i førjulstiden er jo dette et aktuelt tema☺

DERMED; LITT TANKER OM PENGER

Dette er et særs vanskelig tema det ofte ikke snakkes alt for høyt om i kristne sammenhenger. Dette er et av de temaene som etter hvert har blitt en privatsak. Jeg tror nettopp at fordi det har blitt en privatsak at vi er redde for å snakke om dette temaet. I en bok jeg leser for tiden legges det vekt på at troen handler om hele livet.



Gud har skapt alt, og derfor handler troen om alle livets aspekt. Jeg tenker ofte at jeg ikke vil at penger skal få makt over meg, men om en redd for i hele tatt å ta opp temaet, har det ikke det fått en type makt over en?? Jeg bare spør. Svar gjerne!

En kan som kristen fort tenke at Gud er avhengig av at jeg gir mine penger til han. Her finner jeg 2 feil. **Gud er ikke avhengig** av at jeg gir bort penger som går til han. Derimot tror jeg at **jeg selv er avhengig av å gi bort noe av det jeg har fått**. Ja, vi tror det er noe vi har fått, at vi er forvaltere. Det er altså ikke i bunn og grunn mine penger, men penger jeg er satt til å forvalte. Er dette utfordrende?? Jeg synes det er kjempeutfordrende. Så tror jeg vi mennesker er forskjellige også. (her trengs ingen respons, for her føler jeg meg trygg) Hos noen koster det lite å gi, og hos andre koster det mer.

Målet med dette er ikke å gi en eneste person dårlig samvittighet. Likevel tror jeg mange av oss trenger en påminnelse i forhold til dette en gang iblant. Så trenger vi **praktiske tips**. Jeg fikk en gang dette tipset: Lag deg en konto i banken som du kaller for eksempel «giverkonto». Snakk med de i banken og be de gjøre det slik at for eksempel 3,7, 10, 20 eller 30% av det du tjener går automatisk inn på denne kontoen. Da får en god orden, og kan gi disse pengene hvor en vil.

Så må du ikke være redd. Vi skal ikke gjøre det til en vane å skrive om dette temaet☺ Men sånn i tilfelle du har lyst til å starte det nye året med å være med å støtte det arbeidet vi driver med her er det supert! Det gir forutsigbarhet. Om du gir andre steder er det selvfølgelig helt topp!!! Sender bare med en enkel blankett for **fast givertjeneste** som kan skrives ut og enkelt fylles ut. Lykke til med det vi synes er et litt vanskelig tema.

TOMTEKJØP

Etter planen kommer Ingrid og Einar Amlie med sine 2 barn hit til Senegal høsten 2017. Dette gleder vi oss skikkelig til. Når de kommer er det kjekt at de har et sted å bo. Siden dette er en plass i vekst er det økonomisk ganske trygt å kjøpe en plass i stedet for å leie slik vi gjør.

Dermed har vi nå kjøpt ei tomt. Dette tomtkjøpet kunne vi skrevet en del sider om, for vi har nok sett på 30-40 forskjellige. Her finnes ikke finn.no. Man må heller sykle rundt å se etter et ledig terreng, spørre etter å finne eieren. Han

befinner seg gjerne i Mali, Elfenbenskysten, Spania eller Frankrike. Om han er villig til å selge starter den virkelige prosessen. Alle i storfamilien må derimot være enige i salget. Flere ganger har alle vært enige utenom 1. Men, om det skulle skje at alle var enige så må selgeren komme hit. Dette har skjedd flere ganger. Han eller hun kommer og da viser det seg jo selvfølgelig at en ikke selger hele tomten, men halve. De som selger er gjerne de uten så mye penger, men som likevel vil bygge noe. Da selger en halvparten og bygger med pengene en fikk på den andre halvparten. Nei, for å si det mildt har det vært mange omveier. Før vi så på den tomten det ble så vi oss imellom at dette er nødt til å være den siste. Det var for mye jobb. Vi måtte heller se etter andre muligheter



for å bo. Men tror du ikke at nettopp på denne tomten var alle enige, og alle papirer var faktisk i orden!! Dermed gikk det 2 dager og alt var i boks! Nå er vi i full gang med tegninger til hus, muring av mur og diverse annet som trengs og planlegges før den virkelige byggeprosessen starter på nyåret. Familien Amlie kommer høsten 2017, så vi har jo litt press på oss, men det er bare greit. Be gjerne om at vi må finne gode folk til byggeprosessen.

JØSSANGS HJØRNE

"Så tøffe dere er, som tar barna deres med helt til Afrika" Dette var kanskje en av de tingene vi hørte oftest før vi reiste ned hit for over tre måneder siden. Det var uten tvil kun velmente ord fra avsenderne, men allikevel kanskje ikke det kjekkeste vi hørte heller. Tøffe? Hvorfor det? Har vi noe å frykte? Er vi uansvarlige foreldre?



Vi var selvsagt klar over at helsevesenet ikke fulgte norsk standard, diverse tropiske sykdommer og reisemage var vi også vel informerte om, og barna var vaksinert mot stort sett det det finnes vaksiner mot.



Allikevel traff "dere er jammen tøffe, tre små barn...." en nerve hos oss som foreldre. Vi er, som foreldre flest, veldig glade i barna våre og veldig opptatt av at de skal ha det bra på alle mulige måter.

Noen ganger, da helst fra folk som hadde reist med familie selv, ble vi møtt med; "dere er så HELDIGE som får muligheten til å gjøre dette som familie". Lite visste vi da hvor utrolig rett de skulle få. Vi er virkelig heldige. Vi har fått oppleve noe som er så langt fra

norsk/vestlig kultur som en kan komme, lenge nok til å virkelig få smake på det. Vi har brukt tid på å bli kjent i byen og bruke tid på relasjoner og kan med hånden på hjertet si at vi har fått nye venner, ikke bare bekjentskap. Den eneste grunnen til at det ikke er en trist siste uke i byen, er at returbillettene allerede er bestilt om en god måned, så vi kan si på gjensyn i stedet for farvel. Sist men ikke minst så har ungene og vi selv vært friske stort sett hele tiden (unntatt et par forkjølelser som vel hører hjemme også i Norge i løpet av en høst). Takk Gud for det ☐



dyrene, med varmen, lukta, småkryp og støv som naturlige følgesvenner. Jeg ser ganske lett for meg at det finnes noen ikke langt fra der vi bor, som må ty til samme husly jevnt og trutt. Jeg tror ikke man kommer lengre ned på rangstigen, men jammen var det ikke der hele verdens redningsmann skulle komme fra. Vi er utrolig heldige!!!

Også har vi vært utrolig mye sammen som familie. Andres har hatt pappapermisjon tidligere men da har det vært for at Kari skulle på jobb, og hverdagstoget som putrer og går, har gått og gått. Men her har vi virkelig vært mye sammen og det har vært veldig bra! (om noen skulle lure) Så gleder vi oss masse til å komme hjem til familie, venner, jobb, huskirke osv osv. Litt merkelig å lete frem genseren vi pakka med oss ett eller annet sted for hjemreisen, og enda merkeligere blir det å dumpe rett oppi førjulskaoset som råder hjemme - med så mye fokus på presanger, fristelser, kjøpepress og altnulig rart som følger med. Fordi her nede, her er det ganske mye lettere å se for seg hvordan ting foregikk for over 2000 år siden, da de nært forestående foreldrene kom til en by uten å finne noe sted å bo, og måtte søke ly blant

BØNNEEMNER

Husk at vi er avhengige av bønn! Hver dag er det masse bøttesvar, og noen av dem får vi se tydelig! Tusen takk for bønnene deres!

- At vi må finne en god entreprenør som tar ansvar for å bygge huset til Amlie. En som er pålitelig, faglig flink og en god arbeidsgiver for andre.
- At det skal være et godt og ferdig hjem som står klart til 4x Amlie som kommer i begynnelsen av september.
- At vi må finne gode måter å formidle hva vi feirer i et nabolag som ikke vet hva julefesten handler om.
- For helse og nok melk for en liten, nyfødt baby som er så veldig, veldig liten.
- For trygge reiser for både Moskvil og julegjestene som kommer, og for Jøssang som skal en tur til Norge.

Be for oss, og særlig for barna! Be for malinkéene; for naboer og venner! Be om ledelse i arbeidet og i møte med hver ny dag vi er her!

Tusen takk!

Og GOD JUL

Masse hilsener fra

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com
Instagram: [moskvils](https://www.instagram.com/moskvils)
[Normisjon.no](https://www.normisjon.no)

